

de l'ordre públic

Art. 13. *Correspondrà a la Generalitat de Catalunya la legislació exclusiva i l'execució directa en les funcions següents:*

A). . . . .

1) *La Policia i l'ordre interior. La Generalitat podrà requerir, per a aquesta finalitat i en la forma legal, l'auxili de l'Exèrcit de la República. L'auxili sol·licitant cessarà quan la Generalitat ho acordi.*

Art. 11 *Corresponderà a la Generalidad de Cataluña, la legislación exclusiva y la ejecución directa de las funciones siguientes:*

A). . . . .

1) *La Policia de orden interior de Cataluña.*

El Estado tiene las facultades que le atribuyen los puntos 4.º y 16 del artículo 14 de la Constitución y, en su consecuencia, podrá intervenir en el mantenimiento del orden interior de Cataluña en los siguientes casos:

1.º *A requerimiento de la Generalidad, debiendo cesar la intervención a instancias de la misma.*

2.º *Por propia iniciativa cuando el Estado entienda que lo exigen los intereses generales del país y su seguridad.*

La Ley de orden público determinará las formas a que debe ajustarse la declaración del estado de guerra.

de l'ensenyança

Art. 31. *L'ensenyament primari serà obligatori i gratuït. La Generalitat facilitarà als escolars més aptes l'accés a l'ensenyament secundari i superior.*

A totes les Escoles primàries de Catalunya serà obligatori l'ensenyament de l'idioma castellà. La Generalitat de Catalunya mantindrà Escoles primàries de llengua castellana de tots els nuclis de població on, segons el darrer trienni, hi hagi un mínim de quaranta infants de llengua castellana. En aquestes Escoles s'ensenyarà la llengua catalana.

Art. 31. *La enseñanza primaria será obligatoria y gratuita.*

La Generalidad podrá organizar en la forma que considere más apta y conveniente, las enseñanzas secundaria y superior.

En todas las escuelas primarias de la Generalidad, será obligatoria la enseñanza del idioma castellano. Este se usará también como instrumento de enseñanza, de acuerdo con el artículo 50 de la Constitución.

La Generalidad de Cataluña mantendrá escuelas primarias de lengua castellana, en todos los núcleos de población que en el último trienio contasen con treinta niños castellanos. En estas escuelas se enseñará también la lengua catalana.

Com pot veure's el cas no té precedents històrics. Concòrdia, Pacte de Sant Sebastian, Auto-determinació... tot, tot ha estat menjar pels gats. Els liberals de les terres d'Espanya ens han fet una altra jugada... i nosaltres tot ho fem per la concòrdia. L'única sol·lució, *concordiosa*, resta al Parlament. Si allí els nostres diputats afluïxen ja no queda res a fer per via de concòrdia. I aleshores, què? Aleshores haurem de fer-nos de la perseverància.

retallem de «l'humanitat»

nació, no regió!

«Nació, *amigo* Melquiades, per molt que vós dieu el contrari. Nació amb totes les de la llei, per molt que els lladres coronats li hagin pres, en mantes ocasions, bocins de sobirania. D'aquesta sobirania que a vós i als que pensen com vós us fa tanta por d'abdicar. Sembla mentida que us tituleu liberals - ja sabem qui sou! - que proclameu la tolerància i la justícia principis bàsics de la República i tanquen els ulls a la realitat, tot just quan acabeu de dir que en voleu viure... Si no us coneguéssim....

No sabem com haurien judicat el nostre plet, Demòstenes. Ciceró o Castelar, al nivell dels quals ha volgut posar-vos Joaquim Dualde. Demòstenes, com vós sabeu va anar a la guerra i va fugir com una rata. Era verbalista i no paladí. Igual que vós. En ocasió de vulnerar la dictadura les lleis fonamentals de l'Estat, vós que com a jurisconsult les devieu conèixer i com a president del Congrés les devieu defensar, vàreu limitar-vos a una covard fugida d'estudi, anant, perquè no fos dit, de bracet amb el *diablo cojuelo*, que presidia el Senat, a implorar la clemència del rei bretol.

No teniu dret a donar pautes ni consells, senyor oportunista. Vós vàreu inventar la goma higiènica reformista, per tal de jugar amb un doble joc de cartes. Us manteníeu republicà, però anàveu fomentant ministres a la monarquia. Vós sou un enemic tradicional de les nostres coses. L'any 1907, en temps de la Solidaritat Catalana, vàreu tenir un èxit al Congrés realista, dient penjaments de Catalunya. El pinyol consistí en dir, desafortat: - «Los catalanes son unos mediocres»... I fou Puig i Cadafalch qui va protestar-ne, perquè aleshores era tan catalanista que encara no havia demanat «caritat» al rei lladre.

No parlem de mediocritat, ciutadà grotesc de la blanca corbata... Si alguna vegada la mediocritat més absoluta ha près carn i sang - sang d'orxata, de la que fan els vostres electors - ha estat en la vostra persona. Sense vós, el cadàver de Garcia Prieto fóra un cas excepcional. Amb vós fa «ronda». Sou el passat, sou una ruïna vivent, que sorpreneu la bona fe valenciana fent-vos passar